

Στο Σουδάν δεν γίνεται εμφύλιος πόλεμος

Ενώ παραμένει άγνωστο πόσο ακόμα θα διαρκέσει η αναμέτρηση μεταξύ του τακτικού στρατού και των παραστρατιωτικών στο Σουδάν, κρίσιμο παραμένει το εξής ερώτημα: Θα διακοπεί η φιλοδυτική στροφή της εξωτερικής πολιτικής του Σουδάν με την ανάδειξη ενός εκ των δύο αντιπάλων παρατάξεων;

Για να καταλήξουμε σε όσο το δυνατόν ασφαλέστερα συμπεράσματα, ας θυμηθούμε τις δραστικές αλλαγές που παρατηρήθηκαν στη σουδανική περιφερειακή πολιτική, αφότου ανετράπη το στρατιωτικό καθεστώς του Ομάρ Αλ-Μπασίρ στις 11 Απριλίου 2019 και μέχρι σήμερα.

ΓΝΩΜΗ

ΤΟΥ ΓΑΒΡΙΗΛ ΧΑΡΙΤΟΥ

Το καθεστώς Αλ-Μπασίρ διαδέχθηκε το Μεταβατικό Στρατιωτικό Συμβούλιο υπό τον Αμπντέλ Φατάχ Αλ-Μπουρχάν, με την υπόσχεση ότι μία μακρά περίοδος απολυταρχίας θα περαιωνόταν. Τον Αύγουστο του 2019 συστάθηκε το Μεταβατικό Εθνικό Συμβούλιο, στο οποίο συμμετείχαν τόσο οι στρατιωτικοί ηγέτες (και νυν αντίπαλοι) Αμπντέλ Φατάχ Αλ-Μπουρχάν και Μοχάμαντ Χαμντάν Ντάγκλο, όσο και πολιτικές

προσωπικότητες με επικεφαλής τον τότε υπηρεσιακό πρωθυπουργό Αμπντάλα Χαμντόκ.

Η μεταπολιτευτική «μεικτή στρατιωτική - πολιτική» ηγεσία υποσχόταν την εγκαθίδρυση πολυκομματικής δημοκρατίας - κάτι το πρωτόγνωρο για τα τοπικά δεδομένα, με τη νέα διακυβέρνηση να δείχνει ότι διδάχθηκε από τα μαθήματα του πρόσφατου παρελθόντος. Και τα παθήματα ήταν πολλά: Ο εμφύλιος ακρωτηρίασε τη χώρα, με αποτέλεσμα οι χριστιανοί μειονοτικοί να δημιουργήσουν το δικό τους ανεξάρτητο Νότιο Σουδάν το 2011. Η χώρα εξετέθη διεθνώς, όταν η ανθρωπότητα έβλεπε πόσο λίγη ήταν η αξία της ανθρώπινης ύπαρξης έναντι των πλούσιων κοιτασμάτων χρυσού στο Νταρφούρ. Παράλληλα, το Σουδάν παραδινόταν στην αγκαλιά του Ιράν, φιλοξενώντας εργοστάσια παραγωγής ιρανικού σπλισμού μαζικής καταστροφής και χρησιμεύοντας ως έδρα ιδιωτικών εταιρειών που αποδείχθηκε ότι ζέτιλεναν χρήμα για λογαριασμό του παναραβικού κινήματος των Αδελφών Μουσουλμάνων, της Χαμάς και της Ισλαμικής Τζιχάντ.

Η συνειδητοποίηση της διεθνούς απομόνωσης είχε γίνει αισθητή ήδη επί ηγεσίας Μπασίρ. Ο πόλεμος δι' αντιπροσώπων στην Υεμένη μεταξύ Ιράν και Σαουδαράβων αποτέλεσε τη «χρυσή αφορμή» για το Σουδάν να απαγκιστρωθεί από την Τεχεράνη το 2016. Τέσσερα χρόνια μετά, το 2020, η σουδανική μεταπολίτευση διαβεβαίωσε το Ριάντ ότι η απομάκρυνση από την Τεχεράνη είναι οριστική. Και έτσι εξασφάλισε γενναία σαουδαραβική χρηματοδότηση. Το Σουδάν δυτικοποιήθηκε ακόμα περισσότερο, με τον Μπουρχάν να επιτρέπει στις ισραηλινές αεροπορικές εταιρείες να διασχίζουν τον εναέριο χώρο της χώρας. Τα μέλη του Μεταβατικού Εθνικού Συμβουλίου, πολιτικοί και στρατιωτικοί, υποσχέθηκαν ότι επίκειται η πλήρης εξομάλυνση των διμερών σχέσεων με το Ισραήλ και η διακυβέρνηση Τραμπ ανταπέδωσε με ισχυρή οικονομική βοήθεια, διαγράφοντας το Σουδάν από τις χώρες που στηρίζουν τη διεθνή τρομοκρατία. Αλλά και μετά το πραξικόπημα του Οκτωβρίου 2021, η φιλοδυτική στροφή συνεχίστηκε. Είναι ενδεικτικό ότι αρχές Φεβρουαρίου 2023, ο ισραηλινός ΥΠΕΞ Ελι Κόεν επισκέφθηκε το Χαρτούμ, λαμβάνοντας διαβεβαιώσεις από Μπουρχάν και Ντάγκλο ότι μία ακόμα «Συμφωνία του Αβραάμ» είναι θέμα χρόνου.

Κατά την τρέχουσα ασταθή κατάσταση, οι Μπουρχάν και Ντάγκλο δεν τολμούν να θίξουν τα δυτικόφιλα τετελεσμένα που συντελέστηκαν από το 2019 μέχρι σήμερα. Ας μη βιαστούμε, λοιπόν, να θεωρήσουμε ότι οι τωρινές εκθροπραξίες αποτελούν «εμφύλιο πόλεμο». Συνιστούν ανταγωνισμό δύο σπληρχηγών που θέλουν να καταστούν σημείο αναφοράς έναντι δυτικών κέντρων αποφάσεων.

Αντιθέτως, εμφύλιο πόλεμο θα είχαμε μόνο εάν η συντριπτική μερίδα της τοπικής σουδανικής κοινωνίας θα καλείτο να υπερασπιστεί τα ισλαμιστικά ιδεώδη, με τα οποία ανέκαθεν γαλουχείται, έναντι της δυτικόστροφης μεταβολής της πολιτικής ηγεσίας.